

Godinnentempel voor moeders

In overgave aan het Tempelritme

Transformatie gaat snel in deze tijd. Bijna zijn we het klokje van een jaar rond sinds de inspiratie voor de Godinnentempel voor Moeders ons vond.

Toen we begonnen hadden we de volgende spreuken als kapstok:

*"Trust the process
Dream big
Stop playing small
Keep it simple
Follow the resonance"*

Het waren spreuken die we tegenkwamen in een notitieboek en uit orakelkaarten. Toen het idee voor de Godinnentempel voor Moeders opkwam, hadden we allebei ook onze onzekerheden, en die dag brachten deze spreuken ons precies wat we nodig hadden. We zeiden: *We gaan ervoor! We volgen ons zingende hart.*

Een prachtige lente kwam met de water- en vuurtempel, waarin we allebei nieuwe en vertrouwde dingen ervaarden. We voelden: *Ja, dit vinden we echt leuk! Dit gaat meer gebeuren.*

En toch loopt het dan weer anders dan je van tevoren denkt. We volgen het ritme van de natuur, en de herfst vraagt reflectie: voelen wat mag blijven en wat los mag.

We dachten het jaar rond te maken met de elementen, maar dat voelt voor ons beiden niet kloppend. Dingen in ons leven vroegen om aandacht.

In augustus overleed Rozemarijn haar schoonmoeder, wat een enorme schok was. Het was onverwacht: ze had nog zin in het leven en was haar levensstijl een boost aan het geven met gezonde gewoontes. Ook het besef dat ze een diepe band deelden, raakte diep. Ze waren op dezelfde dag geboren en dat creëert een verbinding, een verbinding die nog niet zo voelbaar was toen haar schoonmoeder nog leefde, omdat ze er beiden een beetje bang voor waren. Ze spiegelde elkaars angst voor zichzelf.

Het overlijden heeft een zogenaamde *rite of passage* (overgangsfase) in gang gezet. Het hele familiesysteem verschuift. Het verdriet en deze verschuivingen hebben tijd en ruimte nodig om te verwerken en te integreren. De winter zal nog wel even in het teken staan van verwerking en zelfliefde.

Voor Erika veranderde er ineens veel in haar dagelijkse leven. Ze nam deel aan een vrouwencirkel waarin ze ervaart nog dieper in verbinding te komen met haar vrouwelijke ritme. Daardoor voelde ze dat veel dingen niet meer klopten; zo wil ze bijvoorbeeld meer tijd met haar gezin doorbrengen. Daarvoor moest er verandering komen in het schema van haar yogalessen.

Ze merkte dat de creativiteit voor het in elkaar zetten van de lessen afnam, waardoor ze ontdekte dat ze ander werk, 'simpel werk', naast de yoga wil, zodat er meer ruimte zou

Godinnentempel voor moeders

komen voor creativiteit. Ondanks dat al deze veranderingen heftig zijn, ervaart ze veel verzachting in zichzelf, in haar relatie met haar man en in het gezinsleven. Ook voor haar zal de winter een tijd van integratie en zelfliefde worden.

Hierdoor vond 'tijd' zijn eigen weg, en de inspiratie en planning voor de herfsteditie van de tempel ging verloren.

En als we dan nu de spreuken weer lezen, begrijpen we het helemaal. De tempel nodigt ons continu uit om in onze ware kracht te staan. Als we door zouden blijven gaan zoals we hadden bedacht, zouden we ons klein houden. We hebben allebei te veel ervaring en wijsheid in onze zak om te blijven hangen in de eerste stap van de opening.

Het was even wennen voor ons hoofd, en Erika is daarin een goede cheerleader voor Rozemarijn, dat we de herfsteditie moesten loslaten. Al was het leven ons ook te snel voorbij aan het gaan om het voor elkaar te krijgen. En dat is dan ook wel weer oké, want het geeft ruimte aan de transformatie van de tempel.

De transformatiekracht is groot en de inspiratie groots. Zoals Rozemarijn wakker werd met de inspiratie voor de Godinnentempel voor Moeders, werd Erika wakker met het idee om tempellessen te gaan geven en deze te verwerken in tempelpakketten. Het zullen lessen in pakketten worden waarin we ons hart en ziel kunnen storten. De levenservaringen en lessen die wij leven, kunnen we op deze manier doorgeven.

Zo is Rozemarijn bijvoorbeeld gepassioneerd over het leven in cyclus en is ze op een reis van het helen van moederschapstrauma's. Ze heeft ervaren, en leeft het nu, dat tijdens de geboorte in het moederschap er ook een schaduwportaal opent. Al het jeugdtrauma, generatiepijn van de moeders die haar voorgingen in haar familie én de vorige levens van moeder zijn, worden blootgelegd. Het is bijzonder dat, terwijl ze dit schrijft, ze ziet hoe sterk deze twee dingen met elkaar in verbinding staan: hoe het leven in cyclus het helingsproces ondersteunt.

Erika voelt veel passie om met godinnen te gaan samenwerken in haar yoga flow. Lakshmi en Moeder Aarde hebben zich al aangediend, en ze wil de energie van nog veel meer godinnen gaan integreren in haar yoga en meebrengen naar de tempel. Voor nu laten de andere godinnen nog even op zich wachten. Het is nog nodig om in haar mannelijke yang-energie te staan; er zijn nog een aantal dingen die moeten gebeuren voor de winter. Ondanks dat heeft ze een diepe rust en kijkt ze uit naar het ontmoeten van de andere godinnen, en hoe ze hun energie kan verweven in haar yoga.

Vanaf het nieuwe jaar is er ruimte en vrijheid voor haar.

Beide vrouwen leven in diepe verbinding met de Womb, de baarmoeder, wat ook wel het portaal naar het universum wordt genoemd. Tijdens het allereerste tempelmoment kwam naar voren dat we als vrouwen Priesteressen van de Womb zijn. We beschikken allemaal over zo'n grootse creatiekracht: wij kunnen leven geven. Leven geven aan een mens, maar ook aan alles wat we in de wereld zetten.

Godinnentempel voor moeders

Onze cyclus is krachtig. Leven in diepe verbinding daarmee brengt veel rust, heling en vooral plezier in je leven. Dat willen we steeds dieper integreren in ons leven en doorgeven tijdens de tempellessen.

Toch wil het zaad van de man ook nog even benoemd worden. Zonder die vlam, zonder het zaad, is er geen mogelijkheid tot het ontspruiten van het leven dat we geven. Soms gaat het over het zaad, de inspiratie, in onszelf. Maar wanneer we te veel in onze vrouwelijke energie zitten, kunnen we dat geen vlam geven. En soms gaat het om de fysieke vorm van de man, die we nodig hebben om de boel in vlam te zetten en leven te kunnen geven. Wat gezegd wil worden, is dat we de man net zo mogen eren als we onszelf, de vrouw. Hoeveel pijn, angst en wantrouwen er ook is tussen beide: we zijn onderweg, we zijn aan het helen.

We gaan de tijd nemen om deze tempellessen en pakketten te creëren. We willen iets moois en goeds in de wereld zetten. Een plek waar moeders thuiskomen bij zichzelf. Waar ze ervaren hoe het is om van zichzelf te houden en te leven in hun eigen natuurlijke ritme. Waardoor ze het gezinsleven met veel meer plezier kunnen dragen en daarnaast ook ruimte hebben om hun dromen waar te maken. De jaren 50 zijn voorbij, we staan niet meer alleen achter het fornuis. We mogen stralen in alles wat we doen, én we mogen dromen waarmaken!

(Net als 'onze' mannen 😊)

Misschien zal er nog ruimte zijn voor 'specials', zoals we van de zomer hebben gedaan, dat lijkt ons leuk. We zullen het ritme van de tempel volgen en steeds weer voelen of het klopt wat we doen, steeds weer terug naar de ankerkreten van de tempel.

We zijn benieuwd hoe de komende tijd zal verlopen, hoe lang we mogen (moeten) vertrouwen op de stilte en welke sprankeltjes inspiratie (zoals het schrijven van dit tempelnieuws) er voorbij zullen komen.

Eén ding is zeker: de Godinnentempel voor Moeders heeft ons gevonden, en we hebben haar ritme te volgen. Ze leert ons diep te verbinden met wie we in essentie zijn, en hoe we dat naar buiten kunnen brengen en leven.

We voelen passie.
We voelen liefde.
Voor onszelf,
voor elkaar,
voor de tempel.

Heel veel liefs,
Rozemarijn en Erika